

ציורי הכיפה של הישיבה החקלאית בכפר הראה, מאיר בן-אורי. (מסר ללא שם מחבר ליצחק קויפמן לשימוש בעיתון וכד') [תיקוני נוסח קלים – י.ב-א]

כל בונה בית כנסת אשר רוצה להשרות רוח חגיגית על המבקרים בו משתמש באמצעים אמנותיים. [...] גם הכיפה של הישיבה החקלאית הודרה בציורים בצבעים מאירים – תכלת לבן וצהוב – צבעי האומה המסורתיים.

הכיפה עשויה מ-8 צלעות, על כל צלע צוירו ציורים. בחלק התחתון הרחב ביותר של הצלעות מופיעות על ארבע הצלעות, זו מול זו, החיות המזכרות במימרה של רבי יהודה בן תימא (פרקי אבות ה, כג). [...] בכיפה זו הן צוירו עם גור קטן, רמז לדור הצעיר אשר יחונך במוסד זה. בין ארבע הצלעות האחרות, מוצגים כלי הזמר המסורתיים, שבהם השתמשו אבותינו לתפארת עבודת הקודש במקדש: מצילתיים, עוגב, שופר, תוף וכו' (תהילים ק"נ).

רוח חגיגית של הלל ושמחה הולכת ומתגברת עם עליית הכיפה מעלה מעלה. שמונה פעמים, פעם על כל צלע, חוזרת התהילה המסיימת את ספר תהילים באותיות בהירות על רקע תכלת השמיים. אך העין המתבוננת היטב באותיות תגלה שהן אינן אלא קבוצות של לווים ההולכים וכלי הנגינה בידיהם. [...] כמצווים על פי הפסוק "כל הנשמה תהלל י-ה" מופיעות ציפורים ודגים גדולים וקטנים, כל מעשה בראשית מהלל י-ה. הכול שואף למעלה לנקודת המפגש ובשיא הכיפה נוצר עיגול משלושה צבאים שקרניהם משולבות זו בזו.

כל הכיפה עומדת על בסיס מרובע, ועל כל אחת מארבע צלעות הבסיס מתנוססת מימרה מכתבי הרב קוק זצ"ל, סמל לרוח הישיבה.

אדם כי יבוא להתפלל במקום תפילה זה, רוח דבקות דתית תמלא את נשמתו ומתוך אמונה ובטחון תתרומם רוחו וישתחרר לשעת התפילה מכבלי העולם התחתון. נדמה שזו הייתה כוונת הצייר בן אורי בונה הבניין וצייר הכיפה.

"כל הנשמה תהלל י-ה" הפסוק החותם את תהילים, [...] ומה היא הפתיחה? "אשרי האיש". רש"י אינו פותח בהסברה אלא אומר: "בעשרה לשונות של זמר נאמר ספר זה, בנצוח, בנגון, במזמור, בשיר, בהלל, בתפלה, בברכה, בהודאה, באשרי, בהללויה". בן-אורי אם כן יצר את השיא במרכז הכיפה, מכון כלפי השוכן מלמעלה "כולו אומר כבוד". בן-אורי בהסבריו קרא להם צבאים, וכך קשר אותם לדברי ר' אלעזר במדרש רבה, בראשית י: "א"ר אלעזר ג' צבאים הן, צבא לשמים ולארץ, וצבא לתלמידים, וצבא ליסורין". [...]

עיטורי הכיפה מתחילים בארבע הקורות שעליהן בנויה הכיפה, והם נעשו בהשראת דברי רש"י בתחילת התהילים, המביא את דבריו של רבי סימון בשם רבי יהושע בן לוי: "בעשרה לשונות של שבח נאמר ספר תהילים: באישור בניצוח בניגון בשיר במזמור בהשכל ברינה בתודה בתפילה בברכה **המאושר**

שבכולן הללויה, שהשם והשבח כלולין בו. (ירושלמי מסכת סוכה פרק ג דף נד טור א/ה"י)

הישיבה החקלאית בכפר הראה נקראת על שם הרב קוק זצ"ל, ולכן ביקש האמן לשלב על ארבעת הקורות מימרות מדברי הרב קוק, מימרות שבכל אחת עשר מילים. [...]

מעל ארבע מימרות הרב קוק – שמונה צלעות הכיפה. ארבעה לארבעת בעלי החיים במאמרו של ר' יהודה בן תימא, וארבע לציור כלי הנגינה המופיעים בתהילים ק"ן. לסירוגין צלע ועליה בעלי חיים וצלע וכלי נגינה וכן הלאה. [...] וכאן אני רוצה להצביע על שאלה שעמדה בפני הצייר. האם מספר לשונות ההילול בפרק ק"ן מתחלק בשמונה? ואם לא איך מתמודדים עם הבעיה? הצייר ייתר וחיסר מילים ממזמור קן, אך הדבר אינו בולט לעין אם אין מחפשים ומבקשים לקרוא כל הפרק כסדרו, לפי מאמרו של יאיר בן-אורי.